

Midt-Telemark
kommune

Barn som bekymrer

- En handlingsveileder for innbyggere

FORORD

Dette er en veileder for deg som er bekymret for et barn.

Er du bekymret for et barn er det viktig at du gjør noe med det. I Midt-Telemark kommune er vi opptatt av forebyggende arbeid for barn og unge, og det er viktig at vi alle bidrar til dette arbeidet slik at det er godt og trygt å vokse opp i Midt-Telemark kommune.

I denne handlingsveilederen vil du få noen enkle retningslinjer for hva du kan gjøre hvis du er bekymret for et barn, samt telefonnummer til ulike hjelpetjenester i kommunen og fylket.

HUSK - du kan være den ene som utgjør en forskjell i et barns liv!

Hjelpetjenester i kommunen og fylket

	Sauherad	Bø
Helsestasjonen:	35 95 71 20	35 05 93 50
- Familieveileder		
- konsultasjonsteam		
Barnevernstjenesten:	35 95 71 50	
Psykisk helse og rus:	35 95 70 90	35 05 95 30
Midt-Telemark PPT:		35 95 71 80
Avlastning for barn og unge (tildelingskontoret):		40 91 41 31
Krisesenteret i Telemark (Skien):	35 50 38 00	
Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk Notodden (BUP):	35 02 14 20	
Alternativ til vold – ATV Telemark (Porsgrunn):	35 55 98 00	
Familieklinikken DPS, Skien :	35 00 29 70	
Senter mot seksuelle overgrep, Telemark (Skien):	35 58 88 80	
Borgestadklinikken (Skien):	35 90 47 00	
Politi	02800	

Kontaktperson ressursgruppe Barn som bekymrer:
Kommunalsjef Oppvekst 35 05 90 00

INNHALDSFORTEGNELSE

Innhold

FORORD.....	2
Hjelpetjenester i kommunen.....	2
1. JEG ER BEKYMRET.....	4
Signaler hos barn eller ungdom som kan vekke bekymring	4
2. FRA BEKYMRING TIL HANDLING	4
Bruke loggbok?	5
Gjør en vurdering	5
3. VEDLEGG.....	6
Meldingskjema til barnevernstjenesten	6

1. JEG ER BEKYMRET

Signaler hos barn eller ungdom som kan vekke bekymring

Disse signalene kan være tegn på at barn lever i en situasjon preget av utilstrekkelig omsorg. Barns signaler er avhengig av alder, og eksempler på dette kan være:

- Triste og redde barn, som ikke vil hjem.
- Sinte barn, som eksempelvis slår og bruker «stygt språk».
- Barn og unge som har få eller ingen grenser hjemme, «som får lov til alt». Eksempel på dette kan være små barn om ikke blir henta fra lekebesøk innen akseptable klokkeslett.
- Problemer med venner og sosial tilhørighet.
- Trøtte og uopplagte barn som har mye vondt i magen eller er mye syk.
- Barn med blåmerker som de har underlige forklaringer på.
- Barn som alltid er sultne når de kommer på besøk eller på trening.
- Urolige barn med eller uten atferdsproblemer.
- Skitne og ustelte barn og unge.
- Barn og ungdommer som ruser seg.
- Ungdom som doper seg – bruker anabole steroider.

Signaler hos foreldre som kan vekke bekymring:

- Foreldre som virker ruset når de skal hente barn og unge.
- Foreldre som lar små barn være mye alene.
- Foreldre som straffer barna sine i det offentlige rom.

2. FRA BEKYMRING TIL HANDLING

Denne delen viser de handlingsalternativene du har dersom du er bekymret for et barn eller en ungdom. Bekymringer skal tas alvorlig og du må vurdere hvor bekymret du er.

Du behøver ikke å stå alene i denne vurderingen og det er mulig å ta kontakt med de kommunale tjenestene som barnehage, skole, ppt, helsestasjon- og skolehelsetjeneste, lege og barnevern for råd og veiledning. Alle ansatte i offentlige tjenester har taushetsplikt etter hhv. Forvaltningsloven § 13 eller Helsepersonelloven § 21.

HUSK - det er mulig å drøfte en sak anonymt!

Bruke loggbok?

Ansatte i offentlige tjenester anbefales å benytte seg av en loggbok, og dette kan også være et alternativ for idrettsledere og andre i frivillige organisasjoner.

Loggfør dine observasjoner så objektivt og konkret som mulig, gjerne over litt tid. Husk dato.

Gjør en vurdering

Hvor bekymret er du ut fra de signalene du har sett, og det du eventuelt har notert deg i loggbok. Hvis du er bekymret for alvorlig overgrep som vold, seksuelle overgrep, omskjæring eller bortføring må man kontakte politi og barnevern!

Hvis du har mer diffuse bekymringer kan du kontakte hjelpetjenester for råd og veiledning.

Handlingsalternativ

Alternativ A: Usikkerhet knyttet til bekymring – ønsker å drøfte saken med hjelpetjenester.

Ta kontakt med en av hjelpetjenestene for anonym drøfting.

Alternativ B: Bekymringen vurderes å være så alvorlig at barnevernet eller politi må kontaktes.

Ved høy bekymring og fare for vold, overgrep, omskjæring eller bortføring. Ta direkte kontakt med:

- Barneverntjenesten i Midt-Telemark: 35957150
- Barnevernsvakta: 90053304
- Politi: 02800/110.

3. VEDLEGG

Meldingskjema til barnevernstjenesten

Dette skjemaet er ment som en veileder for de som er bekymret for et barn og ønsker å melde dette til barnevern. Bekymring fra privat melder kan også meldes muntlig. Det er tilstrekkelig at du er bekymret for barnets omsorgssituasjon for å melde fra til barnevernet. Du trenger ikke være sikker på at noe er galt før du melder. Har du en magefølelse på at barnet ikke har det bra, bør du kontakte barnevernet. Det er barnevernets jobb å vurdere hvordan meldingen skal følges opp. Din oppgave er å sørge for at barnevernet får vite om barn og unge som har det vanskelig. **Dette sendes til barnevernet i barnets kommune.**

For offentlige instanser vises til handlingsveileder [Barn som bekymrer](#)

Hvis du mistenker at barnet er utsatt for noe straffbart, for eksempel vold eller seksuelle overgrep, bør du varsle politiet.

Skjema sendes til: Midt-Telemark barneverntjeneste, Postboks 43, 3834 Gvarv. Ved spørsmål, ring 35 95 71 50.

Barnet		
Navn:		Fødselsnummer:
Adresse:		Tlf:
Kjønn: ☐ Gutt ☐ Jente	Statsborgerskap: ☐ Norsk ☐ Utenlandsk ☐ Flyktning/Asylsøker	Språk: ☐ Norsk ☐ Annet, hvilket:

Foreldre/Foresatte		
Mor	Navn:	Fødselsnummer:
	Adresse:	Tlf:
Far	Navn:	Fødselsnummer:
	Adresse:	Tlf: ☐ ☐

Bekymring for barn

TIPS TIL INNHOLD I MELDINGEN

- Vær konkret og detaljert. Jo bedre informasjon meldingen inneholder, jo lettere er det å følge den opp.
- Ikke trekk egne konklusjoner. Som melder skal du si fra om hva du observerer. Det er barnevernets og eventuelt politiets oppgave å avgjøre hva som skjer videre i saken.
- - Det er ikke nødvendig å bruke fagterminologi. Fortell med egne ord hva du har sett/hørt/observert.

Hva har du observert/hørt som gjør at du er bekymret?

Gjengi så nøyaktig som mulig med dine egne ord hva du har sett eller hørt som gjør deg bekymret, og når dette skjedde.

Har barnet fortalt noe til deg direkte som gir grunn til bekymring? I så fall, hva?

Gjengi så nøyaktig som mulig hva barnet har sagt som gir deg grunn til bekymring.

Kjenner du til andre som er eller bør være bekymret for barnet? Hvem?

Eksempler: Slektninger, lærer eller andre på skolen, helsepersonell, naboer, venner av familien.

Er barnet i kontakt med andre instanser?

Eksempler: BUP, PPT, NAV, politi, helsesøster, etc.

Hva er din relasjon til barnet og familien?

Eksempler: Barnets tante, fars treningskamerat, venn av familien, nabo.

Familiens nasjonalitet og språk – er det behov for tolk for å kommunisere med familien?

Oppgi familiens nasjonalitet og språk dersom du kjenner det.

Er meldingen tatt opp med noen andre? Hvis ja, med hvem?

(Offentlige instanser bør ta opp bekymringen med foresatte, med unntak av saker der det er mistanke om vold og seksuelle overgrep.)

Eksempler: barnet selv, foreldre/foresatte, andre i familien, kollegaer, naboer, andre instanser, etc.

Melder

Privatpersoner kan være anonyme, men hvis du står fram er det lettere for barnevern og å gjøre nødvendige undersøkelser.

Privat melder **Melding fra offentlig instans**

Melders navn:

Tlf:

Adresse:

For barneverntjenesten:

Mottatt av:

Dato:

Klokken: